SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2025-2028
Rok akademicki 2027/2028

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Krytyczna analiza tekstu w praktyce redakcyjnej
Kod przedmiotu*	IVA2
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Zakład Literatury i Kultury XIX Wieku oraz Badań Mitoznawczych
Kierunek studiów	filologia polska
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	Rok II semestr 4; rok III, semestr 5 (studia 1 stopnia)
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot specjalnościowy
Język wykładowy	polski
Koordynator	prof. dr hab. Marek Stanisz
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	prof. dr hab. Marek Stanisz, dr hab. prof. UR Kazimierz Maciąg, dr hab. prof. UR Mariusz Chrostek, dr Wojciech Maryjka, dr Anna Dworak

***** *-opcjonalnie,zgodnie z ustaleniami w Jednostce*

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	ZW – zaj. warszt.	**Liczba pkt. ECTS**
4								30	3
5								30	3

1.2. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Poziom wiedzy ogólnej na poziomie maturalnym. Znajomość problemów wiedzy o literaturze na poziomie I lub II roku studiów licencjackich.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Zdobycie wiedzy o wybranych zagadnieniach dotyczących redakcyjnego opracowania tekstów.
C2	Kształcenie umiejętności praktycznych dotyczących redakcyjnego opracowania tekstów.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych [1]
EK_01	Student/ka zna i właściwie stosuje terminologię fachową dotyczącą opracowania redakcyjnego tekstu.	KW_02
EK_02	Student/ka ma podstawową wiedzę o związkach praktyki edytorskiej z różnymi dziedzinami humanistycznymi (zwłaszcza literaturoznawstwem, językoznawstwem i wiedzą o kulturze).	KW_03
EK_03	Student/ka potrafi poprawnie przygotować pracę pisemną o charakterze ogólnym oraz naukowym na tematy odnoszące się do różnych dziedzin życia.	KU_07, K_U10
EK_04	Student(ka) ma świadomość znaczenia dalszego kształcenia w tej dziedzinie.	K_K01
EK_05	Student/ka przestrzega zasad zawodu redaktora wydawniczego i rozumie jego znaczenie społeczne.	K_K03

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu – nie dotyczy

B. Problematyka zajęć warsztatowych:

Treści merytoryczne	Liczba godzin
1. Wprowadzenie: prezentacja planu pracy, podstawowe pojęcia (tekst, analiza, krytyka).	2
2. Znaki korektorskie.	4
3. Redakcja wydawnicza tekstu – stosowanie znaków korektorskich (ćwiczenia praktyczne).	7
4. Język jako tworzywo tekstu: zróżnicowanie tekstów ze względu na cechy językowe, style językowe. Lektura obowiązkowa:	2

[1] W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efektyuczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). *Tekstologia*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 110-121 (rozdz. *Tekst a style językowe*). [lub inne opracowanie dotyczące stylów języka polskiego]	
5. Stylistyczne przeredagowywanie tekstu ze względu na podstawowe wyznaczniki różnych stylów komunikacji. Korekta tekstu – ćwiczenia.	4
6. Słowniki przydatne w pracy redakcyjnej. Ćwiczenia w Bibliotece UR.	2
7.Rodzaje wypowiedzi ze względu na cel i kanał przekazu: porównywanie tekstów. Korekta tekstu – ćwiczenia. Lektura obowiązkowa: Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). *Tekstologia*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 76-109 (rozdz. *Tekst a wewnętrzne zróżnicowanie języka*).	2
8. Struktura tekstu. Korekta tekstu – ćwiczenia. Lektura obowiązkowa: Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). *Tekstologia*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 177-281 (rozdz. *Struktura i semantyka tekstu*).	4
9. Wyznaczniki spójności tekstu. Lektura obowiązkowa (1 pozycja do wyboru): Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). *Tekstologia*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 282-292 (rozdz. *Spójność i integralność tekstu*) [lub] Dobrzyńska, T. (1993), *Tekst. Próba syntezy*. Warszawa, s. 23-30 (rozdz. *Mechanizmy spójności tekstu*).	4
10. Tytulatura tekstu. Zasady sporządzania tytułów i podtytułów w praktyce. Korekta tekstu – ćwiczenia. Zadanie: Zebranie różnych tytułów tekstów literackich, publicystycznych, informacyjnych itp. (co najmniej 30).	4
11. Budowa akapitów w zależności od typów wypowiedzi. Korekta tekstu – ćwiczenia.	4
12. Zasady cytowania. Korekta tekstu – ćwiczenia. Lektura obowiązkowa (1 pozycja do wyboru): Wolański, A. (2008). *Edycja tekstów. Praktyczny poradnik*. Warszawa, s. 189-209 (rozdz. *Cytaty, przytoczenia, parafrazy, powołania*) [lub] Maćkiewicz, J. (1996). *Jak pisać teksty naukowe?* Gdańsk, s. 130-137 (rozdz. *Trudna sztuka cytowania*).	4
13. Teksty naukowe: tekst główny i tekst poboczny: style redagowania przypisów. Korekta tekstu – ćwiczenia. Wolański, A. (2008). *Edycja tekstów. Praktyczny poradnik*. Warszawa, s. 234-247 (rozdz. *Przypisy*).	4
14. Teksty naukowe: obudowa tekstu. Korekta tekstu – ćwiczenia. Lektura obowiązkowa: Maćkiewicz, J. (1996). *Jak pisać teksty naukowe?* Gdańsk, s. 138-148 (rozdz. *Obudowa tekstu*).	2
15. Retoryczne podstawy orientacji w tekście. Lektura obowiązkowa: Rusinek, M., Załazińska, A. (2005). *Retoryka podręczna, czyli jak wnikliwie słuchać i przekonująco mówić*. Kraków: Wydawnictwo Znak.	2
16. Problematyka i kompozycja utworów literackich (uwarunkowania gatunkowe i indywidualne). Lektura obowiązkowa:	4

Fieguth, R. (2002), *Rozpierzchłe gałązki. Cykliczne i skojarzeniowe formy kompozycyjne w twórczości Adama Mickiewicza*, tłum. M. Zieliński. Warszawa: Instytut Badań Literackich PAN – Wydawnictwo. Markiewicz, H., (1996), *Główne problemy wiedzy o literaturze*. Kraków: Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych.	
17. Edytor tekstowy portalu internetowego (wygląd, sposób działania, redagowanie i umieszczanie treści).	3
18. Test sprawdzający.	2

3.4 Metody dydaktyczne

analiza tekstów z dyskusją, samodzielna praca studenta, praca w grupach, pogadanka, referat, prezentacja, gry dydaktyczne.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_ 01	obserwacja w trakcie zajęć, test sprawdzający	Zaj. warszt.
EK_ 02	obserwacja w trakcie zajęć, test sprawdzający	Zaj. warszt.
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć, test sprawdzający	Zaj. warszt.
EK_04	obserwacja w trakcie zajęć, test sprawdzający	Zaj. warszt.
EK_05	obserwacja w trakcie zajęć, test sprawdzający	Zaj. warszt.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Czynne uczestnictwo w zajęciach – wykonywanie ćwiczeń i prac kontrolnych.
Test sprawdzający – obejmujący znajomość wszystkich zagadnień omówionych na zajęciach warsztatowych.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	60 godz.
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach)	4 godz.
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, lektura własna, przygotowanie referatów, przygotowanie prac kontrolnych, przygotowanie do testu sprawdzającego itp.)	86 godz.
SUMA GODZIN	150 godz.

SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	6

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

Nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Antczak M., A. Nowacka (2009). *Przypisy – powołania – bibliografia załącznikowa. Jak tworzyć i stosować. Podręcznik*. Warszawa: Wydawnictwo SBP.

Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). *Tekstologia*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. [lub inne wydanie].

Chwałowski, R. (2002), *Typografia typowej książki*, Gliwice: Helion.

Dobrzyńska, T. (1993), *Tekst. Próba syntezy*. Warszawa: Instytut Badań Literackich – Wydawnictwo.

Goliński, Z. (1969), *Edytorstwo – tekstologia. Przekroje*. Wrocław: Zakład Narodowy imienia Ossolińskich.

Fieguth, R. (2002), *Rozpierzchłe gałązki. Cykliczne i skojarzeniowe formy kompozycyjne w twórczości Adama Mickiewicza*, tłum. M. Zieliński. Warszawa: Instytut Badań Literackich PAN – Wydawnictwo.

Kuziak, M., Rzepczyński, S. (2007). Jak pisać? Bielsko-Biała: Wydawnictwo Park Sp. z o.o.

Krajewski M., 2001, *Vademecum autora i wydawcy prac naukowych*, Włocławek.

Maćkiewicz, J. (2010). *Jak dobrze pisać. Od myśli do tekstu*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Maćkiewicz, J. (1996). *Jak pisać teksty naukowe?* Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego.

Markiewicz, H., (1996), *Główne problemy wiedzy o literaturze*. Kraków: Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych.

Mayenowa, M.R. (2000). *Poetyka teoretyczna. Zagadnienia języka*. Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich – Wydawnictwo.

Ożóg Zenon, Stanisz Marek, *Archiwum polonisty: niefotogeniczne bogactwo*, „Tematy i Konteksty" 2012, nr 2 (7): *Z archiwum polonisty*, pod red. Zenona Ożoga i Marka Stanisza, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2012, s. 7-11.

Rusinek, M., Załazińska, A. (2005). *Retoryka podręczna, czyli jak wnikliwie słuchać i przekonująco mówić*. Kraków: Wydawnictwo Znak.

„Tematy i Konteksty" 2012, nr 2 (7): *Z archiwum polonisty*, pod red. Zenona Ożoga i Marka Stanisza, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2012.

Wolański, A. (2008). *Edycja tekstów. Praktyczny poradnik*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Widdowson H.G., *Text, Context, Pretext. Critical Issues in Discourse Analysis*, Malden (USA) 2004.

Literatura uzupełniająca:

Zaleca się lekturę dowolnie wybranych opracowań i materiałów związanych z tematyką zajęć (spoza listy).

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej